

Fråga en animerad film

Anne Marie Filho

Jag undervisar med film

Fråga en animerad film

av Anne Marie Filho

Visningen av en animerad film ska ge eleverna möjlighet att träffas ett verk, att ifrågasätta det, att formulera ett kritiskt omdöme, att uttrycka en åsikt, en argumenterad synpunkt, att debattera, att jämföra, att lägga in perspektiv, att bygga länkar med andra verk, andra konst, andra medier som har beslagtagit samma föremål. Detta är möjligheten att studenter att skaffa sig kunskap och bygga färdigheter som de kan testa vid andra tillfällen.

Regn och fisk © Risa Kimpara

Två vanliga men olika modaliteter av ifrågasättande

När klasser bjuds in för att studera ett objekt, vad det än kan vara, som erbjuds av natur eller framställt av konstverket att skapa som är till exempel en text eller film kan två sätt att ifrågasätta användas.

- En uppsättning noggrant organiserade frågor, ofta efter grader av komplexitet, lämnas till eleverna som svarar på den.
- Förhöret stoppas inte i förväg utan är konstruerat enl elevernas reflektioner när de upptäcker föremålet som ska studeras och reagera; organiseringen av dessa reflektioner och deras utveckling kommer att tillåta nödvändigtvis för att uppnå de mål som satts upp för analys, för att förstå mening, som förblir identiska i båda modaliteterna; intresset för denna andra tillvägagångssätt är att skapa förutsättningar för ett progressivt förvärv av en metod, autonomi, bland annat genom att gradvis göra människor medvetna om elever om förekomsten av invarianter i sina observationer. Samtidigt som de anpassar sig till sin ålder och nivå är det upp till läraren att uppmana eleverna att reflektera över de strategier de implementerar att ifrågasätta, analysera, förstå, så att de kan kritisera dem, tillgodogöra sig, kunna tillägna sig dem, återanvända dem och utveckla dem.

För att illustrera poängen ska vi nu föreställa oss att elever är det inbjudna att upptäcka Risa Kimparas film, "Regn och fisk".

Upprätthålla målet bildutbildning

Att visa en animerad film är alltid möjlighet att erbjuda studenter ett möte med en arbete, skapande arbete konstnärlig, enligt tillvägagångssättet för konstnärliga lektioner och detta oavsett vilket mål som eftersträvas.

Det är lämpligt att här påminna om undervisningsmetod konstnärliga sådant att hon är formaliserad i de olika publikationer tillgängliga på Eduscol webbplats, i avsnittet ägnas åt dessa lärar1. Tyngdpunkten ligger på kvalitet förväntas av dessa möten med konstnärliga verk. Studiet av animerade filmer kan med fördel hämta inspiration från förslag som finns i dessa medföljande dokument.

1 <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

I synnerhet "Inom räckhåll för handen, inom räckhåll för ord, inom räckhåll för ögat: mötet med konstverk för åldrarna 6 till 9" och "Mötet med verken i utbildningen av eleven från 9 till 12 år: våga utforska, ifrågasätta, forska, ifrågasätta... bli en konstutforskare".

Från mobilisering av personlig erfarenhet till kunskap

Barnen är rörda och förstår filmen i ljuset av sina erfarenheter. Om arbetet här är formellt annorlunda än de som eleverna känner till, det hänvisar i grunden till en upplevelse som delas av alla, den av regnet, av dess ljud, det från paraplyet, stort som smått som vi vill ha kul med, skolbussens kanske. Det engagerar minnet, är lätt förankrat i personlig historia och uppmuntrar spelet av perceptuella konnotationer.

Beroende på projektet kan vi förbereda mötet genom att före visningen ta upp temat "regn". Vem älskar, vem älskar inte inte? För vad? Vilket/vilka minnen? Vilka bilder? Vi kommer att kunna skriva, rita, iscensätta oss själva, utforska ordförråd föreställde sig regn, innan han upptäckte vad regissören föreställde sig och berättade.

Kanske kommer arbetet också att få genklang i barnkulturen. Ett stort antal verk, lämpliga för alla åldrar, behandlar regn. Beroende på deras ålder lästes böcker för dem eller så läste de själva där karaktärerna konfronterades med regnet, barnlitteraturens klassiker som Agnès Rosenstiehl's album, "Mimi Cracra, regnet, hon älskar det!".

De kommer att minnas barnvisorna på franska, "It's raining, it's wet, it's a good party.", "It's raining shepherd", på engelska, "Rain rain go away"... Kommer de att ha haft möjlighet att se Gene Kelly sjunga i regnet? Hur som helst, för multi-skäl, personliga, kulturella, sociala..., eleverna har redan inom sig resurser för att förstå filmen.

Omedvetet eller inte kommer eleverna också att mobilisera sin kunskap och erfarenhet av själva konstruktionen av berättelser, som grundar deras förväntningar och som gör att de kan förutse äventyren som kommer. I Risa Kimparas film, den Berättelsens utspel är originell i sin nykterhet. Det skulle kunna omintetgöra ambitionerna hos unga studenter, de som kan ha fått näring dessa tidigare erfarenheter, lägger grunden till en tidig kultur av litteratur och film. Den här filmen är både berättande, med en mycket raffinerad berättande tråd, och kontemplativ. Det kan vara förvirrande.

Rue de Paris, regnigt väder, Gustave Caillebotte, 1877. Art Institute of Chicago

Utforskning

Att möta verket är också att möta dess författare, det är att placera sammanhanget för dess skapande och dess distribution. Eleverna bör tränas i att uppmärksamma denna information. Innebörden av denna identifiering kommer endast att bekräftas genom att den upprepas, utvidgas för att möta andra verk, bildmässiga, musikaliska, litterära... Det är blygsamt en fråga om att lära dem respekt för en författare, för hans arbete och hans team. Utöver det kommer de att kunna bygga upp lärande om kulturer steg för steg, vars verk bär spår av epoker, upptäcker med tiden "skolorna" som har sagts länge för andra konstner genom att gruppera, om relevant, konstnärer i skolor enligt deras ursprungsland, enligt deras århundrade, enligt konstnärlig rörelse som de tillhör.

De animerade filmerna som erbjuds på plattformen är genomsyrade av deras författares kultur men de är också vida öppna till andra influenser och sammansättningen av själva produktionsteamet är ofta mångkulturell. Vi kommer att märka att de flesta filmer har titlar på engelska, att eleverna, beroende på ålder och cykel, lär sig att översätta. Utan att gå in i kontrovers här, denna användning av engelska för filmer producerade i länder där det inte är språket official understryker tilltalet till en internationell publik vars kultur också kommer att påverka mottagandet. Beroende på årets projekt kommer vi att kunna behålla spår av detta identifieringsarbete på "kontexten" av verken.

När det gäller filmen "Regn och fisk" skrivs den information som erbjuds i själva filmen systematiskt in två skript: japanska alfabetet sedan latinska alfabetet. Information på japanska översätts alltså till engelska.

Titel	Regn och fisk	Titeln visas efter 43 sekunder, på japanska och på engelska. Engelska titeln börjar inte med stor bokstav enligt konventionen. De japanska tecknen betyder "guldfisk" och inte inte "regn och fisk". De är inte olik små båtar som står ut mot den dimmiga horisonten. ☹ = röd. ☹ = fisk.
Författare	Risa Kimpara	japansk regissör
Team och fördelning av funktioner		Denna information visas i slutet av filmen.
Manus, design, redigering och animation	Risa Kimpara	4.22
Animationsassistent	Yusuke Kazuta	4.22
Musik	Yusaku Masuda	4.28
Ljudeffekter	Takuji Oe	4.28
Ljudmixer	Yoshito Morita	4.28
Produktion	Tokyos konstuniversitet	4.28
Regisserad av	Risa Kimpara	4.34
Produktion	Tokyos konstuniversitet	4.34
Produktionsplats	Tokyos konstuniversitet	Visas på skärmen från början.
Produktionsland	Japan	Inducerad av Tokyo University of the Arts
Slutdatum	2010	Datum längst ner på den svarta skärmen, sista bilden.

Annan information kan lämnas.

Längd på filmen	4.47 sekunder
Tekniska	2D-film
Ytterligare information om produktion	Film regisserad av Risa Kimpara ¹ som en del av hennes första år vid Tokyo University of the Arts.

Att ta hänsyn till alla dessa faktorer beror på projektet som genomförs i klassen och elevernas nivå. Det verkar dock viktigt att eleverna metodiskt vänjer sig vid att åtminstone namnge författaren, utan att bortse från att filmskapandet involverar ett team, och att identifiera år och plats för produktion.

Om läraren planerar att göra en animerad film med sin klass kan han redan här med sina elever observera det annorlunda funktioner som utförs av medlemmarna i ett team, så många roller som sedan kan fördelas.

Skilnaden mellan formen på den här filmen och den för de japanska produktionerna de har sett kan uppstå för äldre människor. Vi är här närmare kinesen Te Weis (1915-2010) grundande arbete och hans animerade tvättar eller Isao Takahatas singularitet i Sagan om prinsessan Kaguya (2013). Inslag av japansk kultur är tydliga i regissörens val.

Berättandet. Pitch, sammanfattning, synopsis

Det är intressant att bjuda in eleverna att arbeta, muntligt och/eller skriftligt, med en presentation av den föreslagna berättelsen.

Vi kanske föredrar termen "hook" framför termen "pitch" som lånats från handeln (säljargument, kommersiella argument) och idag vanligen för att framkalla en presentation i en eller två meningar, vilket måste väcka intresse, vanligtvis utan att avslöja slutet. I allmänhet, denna presentation, denna "krok":

- . beskriver utgångsläget

- . specificera tecknen

- . rapporterar den första händelsen som startar berättelsen och som kan förändra livet för karaktären/karaktärerna genom att öppna dem möjligheternas fält, vilket skapar en mer eller mindre stark spänning.

Filmen "Regn och fisk" var föremål för flera av dessa korta presentationer.

Här är tre, hämtade från webbplatser som citerar verket, till vilka bifogas en fjärde pitch som föreslås på en engelsktalande webbplats:

"En regnig dag väntar en liten pojke på bussen och låter fantasin flöda. Bilder kommer till honom."

Films pour enfants-plattform

"Under ett skyfall väntar en liten pojke på bussen i skydd under sitt paraply och går iväg i sina tankar."

cinemapublic.org

"En regnig dag väntar en pojke vid en busshållplats. Vattendroppar smattrar och gör vågor i en pöl.

Plötsligt en start. En gulfisk i dammen..."

3dvf.com

"En regnig dag väntade en pojke surt vid en busshållplats. Pitter-tamlande, regndroppar hoppar och gör vågor i en pöl. När han tittade på det såg han något [hoppar]. När pojken tittade in i pölen simmade det en röd fisk. Det är en berättelse om en röd fisk som en pojke såg en regnig dag. "

Letterboxd, det sociala nätverket för filmälskare

Sammansättningen av denna krok och valet den innebär är krävande och möjliggör formativ reflektion från elevernas sida. I exemplen ovan nämns regn i de första orden. Det är hon som är drivkraften bakom handlingen, som fördubblas i intensitet, som skapar pölar, speglar för barnet. När den stannar stannar filmen också.

Vi kan också arbeta med ännu kortare former, en substantivfras eller en slogan som åtföljer titeln.

Att skriva "pitch" kan vara ett första eller ett nytt tillfälle att ifrågasätta den valda titeln.

Eleverna kommer att observera skillnaden mellan den japanska titeln som betyder "gulfisk" och den engelska titeln som översätts till "regn och fisk". Varför denna skillnad, antagit av regissören? Vad är intresset för den första, den andras?

Vilken annan titel skulle eleverna tänka sig? På sätt som La Fontaine, "Barnet, regnet och fisken", som syftar mer till berättelsen, utan uttrycklig moral här? Eller, väldigt annorlunda, "Väntan", "Reverie in the Rain" som översätter barnets situation, hans tankesätt. Eleverna kan komma med många svar.

Klassen kommer också att kunna jämföra filmens titel med titlar som andra kreatörer, poeter, målare, musiker... verk som de tillägnat regn, som de som citeras i slutet av detta dokument.

Sammanfattningen är längre och berättar hela historien. Termen "synopsis", som ingår i filmlexikonet, kan

betraktas som en synonym och presenteras som sådan för elever i åldrarna 9 till 12. Sammanfattningen av "Regn och fisk" kommer att presentera några lättöverkomliga svårigheter, å ena sidan på grund av sammanvävningen av dagdrömmar i verklig upplevelse, å andra sidan beror på mångfalden av tolkningar om karaktärerna och länkarna som förenar dem. Sammanfattningen frågar eleverna att identifiera platsen, karaktärerna, länkarna som förenar dem, handlingen som de är engagerade i.

Platsen, inredningen

Filmen visar inte en specifik miljö. Sällsynta ledtrådar stödjer hypoteser:

Visuella ledtrådar:

- . En vit barriär (i 0,23)
- . Den avlånga skylten (0,48) som vi förstår indikerar en busshållplats
- . En buss eller buss
- . Skissade träd och byggnader (från 3,29)

Ljudsignaler:

- . Ljudet av bilar som kör
- . Ljudet av bussen och dess pneumatiska dörrar.

Beroende på deras personliga erfarenhet kommer eleverna likgiltigt att känna igen en stad, en by, en väg, kampanj, men kommer knappast att kunna gå längre och bekräfta sina hypoteser. Handlingen kan äga rum på platser, i olika länder.

Regnet sedan bländningen som orsakas av solens återkomst döljer eller överväldigar elementen i inredningen. Uppmärksamhet är så här fokuserat på barnet, paraplyet, bussen, några viktiga delar för berättelsen, och framför allt på regnet och sedan solen som är väsentliga aktörer och som ger näring åt barnets känslor.

Under det första mötet mellan Satsuki, Mei och Totoro i filmen "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988) regngardin döljer också den gråfärgade dekoren genom att fragmentera den. Minns regissören det här avsnittet av filmen?

Regn och ljus har upplösande krafter. Upplösningen av elementen i inredningen förstärker de valda färgerna. exakta former försvinner och barnet utvecklas till en allestädes närvarande grå färg, sedan till klarheten av orange-gul. Några nyanser urskiljer knappt den lille pojkens stövlar, hans lätt blåaktiga kläder, som varianter av grått.

Regnvärlden är lika monokrom som Te Weis tvättar. Den röda fisken, gulfisken, ger den gyllene färgen som når sedan hela himlen, i det ögonblick då den förväntade vuxne äntligen kommer. Färgerna på inredningen sammanfaller med känslor, barnets känslor, betyder dem lika mycket som de är orsaken.

Regn och fisk © Risa Kimpara

Karaktärerna

I denna dekor av intryck är huvudpersonen identifierbar. Han är ett barn. Dess ringa storlek betecknas med:

- . Barn/paraply proportioner
- . Barn/busshållplatsskylt proportioner
- . Barn/vuxen-proportionerna, i fågelperspektiv av honom i den sista delen, (bild som visar honom tillsammans med den vuxne).

Det är förmodligen en liten pojke, om vi tolkar det så här:

- . Hans kläder, som är ett barns kläder och som oftare bärs av en pojke, men klassen kan ha vill diskutera det

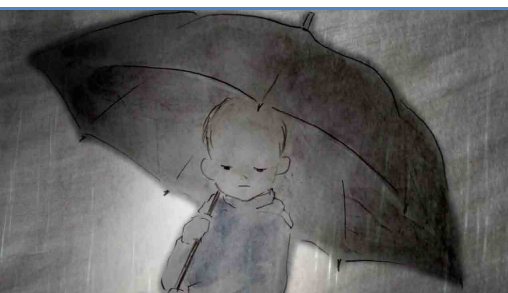
- . Hans korta frisyr, men det kommer eleverna att få diskutera också.

Författarna till de ovan citerade tonhöjderna erkänner enhälligt en liten pojke.

Teckningen ger också ledtrådar om barnets sinnestillstånd.

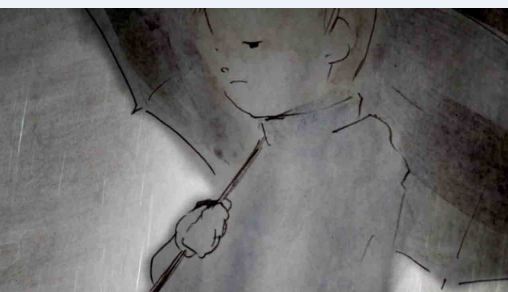
- . Hans ansikte: ögonen, munnen är uttrycksfulla.

Munnen är tecknad, "krossad" med en linje som kan uttrycka sorg, dysterhet, glädje, överraskning.

Barnet går från sorg till nöjet att upptäcka katten, sedan till förundran dagdrömmer innan jag med glädje hittar den förväntade vuxne. Alla dessa känslor betecknas i en rad. Sättet han drar sitt paraply accentuerar intrycket av sorg.

Runt barnet är de andra karaktärerna oprecisa.

- . Djur, verkliga som den mörkfärgade katten som jamar och flyr vattnet; verklig och överkligt på samma gång, som dessa guldfiskar som förökar sig under hela dagdrömmen och som flyger.

- . En kvinnlig figur, som metamorfosen av en av dessa fiskar, som poserar en kyss på barnets ögonlock.

- . En mansfigur, som ingriper på slutet, smeker den barnets hår innan han återupptar sin resa med honom.

Vuxna, i barnets dagdrömmar som i verkligheten, är ömma och beskyddare. Deras närvaro är förknippad med njutning och lycka. Eleverna kommer att formulera hypoteser. De kommer utan tvekan att vilja känna igen i människan far som barnet väntar och kommer att behöva motivera denna tolkning. Kommer de också att döma att den drömda kvinnan är en bild av mamman som barnet tänker på? En mamma frånvarande i verkligheten men närvarande i den lille pojken fantasi.

Den kvinnliga figuren verkar född från guldfiskens, fiskens metamorfos d'or som vi säger på engelska, "guldfisk". Hon, vars gyllene hår vecklas ut som fiskens beslöjade fenor, försvinner snabbt.

Djurens metamorfos till människor och vice versa är ett universellt tema och förekommer i många legender, i Japan som i andra länder.

Läsare av Ovidius och öppen för västerländsk kultur, Hayao Miyazaki utnyttjade detta fantasi genom att komponera "Ponyo on the cliff" (2008), historien om en guldfisk liten tjej, inte utan att ha inspirerats, på långa vägar, av Andersen.

Handlingen

Det regnar. Ett barn, som drar ett paraply efter sig, går mot en busshållplats.

Från 0,15 till 0,39 korsar barnet fältet från vänster till höger, ser ledsen ut och drar ett paraply. Rörelsen understryks av växling av bilder, visar barnet i närbild och sedan i medium skott. Varje förändring av planen tillåter oss att ersätta Flytta barnet till vänster om bilden och upprepa denna rörelse från vänster till höger.

0,30/0,31-skottet överlagrar de två skotten.

Vid flera tillfällen kommer filmen att lägga två bilder över varandra, vilket med stor flytande betecknar övergångarna. Från 0,31 till 0,39 korsar barnet fältet och försvinner, lämnar ramen till höger, lämnar ett tomt utrymme för dem att dyka upp och sedan titeltecken försvinner.

I 0,47 och fram till 0,54 visar filmen barnet stå vid busshållplatsen.

Barnet står vid busshållplatsen. En buss kommer, stannar och går sedan.

Från 0,55 till 1,07 går bussen in på fältet från vänster, korsar och stannar, innan du lämnar ramen till höger.

Soundtracket ger information om de pneumatiska dörrarna som öppnas stäng sedan utan att vi ser dem på bilden.

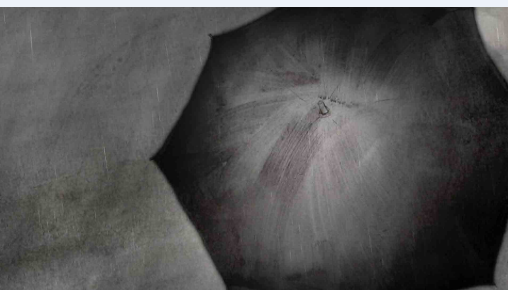
Barnet kom inte på bussen. Han stannade, han väntar under ihållande regn.

1,08 avslöjar den försvinnande bussen barnet som fortfarande står vid busshållplatsen. Vi kanske trodde att han skulle kliva på bussen och bli förvånad över att se honom.

Nedfallet tilltar. Barnet öppnar sitt paraply som ger resonans.

Från 1,09 till 1,16 är barnet upptaget med att öppna sitt paraply.

1,17 täcker paraplyet nästan hela fältet, sedan ses barnet i närbild (1,18) och medium-shot (1,19), de två bilderna överlagras på 1,19.

En katt sällar sig till honom och tar sin tillflykt nära honom under paraplyet.

Barnet väntar och några sekunder ägnas åt att visa honom så här, immo-galla, tomgång. Tanken kommer då till honom (1,31, överlagrade bilder) att leka med hans paraply (1,31 till 1,42). Medan skottet fortfarande är på nära håll syns barnet lite gradvis sjunkande något, som om synen på honom ökade i höjd, i ett spårskott som är både bakåt och vertikalt. Från 1,42 till 2,05, barnets uppmärksamhet absorberas av mjauet från en katt som förblir utanför skärmen. Barnet är nu i mitten av bilden och, klockan 2,00, en ny vertikal rörelse låter dig upptäcka katten.

2,05 avslöjar barnet vid busshållplatsen, som vi sett tidigare (jfr.1,19) men under sitt paraply tog katten sin tillflykt. Barnet är inte längre ensamt.

Barnet och katten observerar sin reflektion i en pöl. Barnet upptäcker en guldfisk som är börjar flyga runt honom, åtföljd av en svärm av andra snurrande fiskar. En kvinnlig figur dyker upp skrattar, lägger en kyss i barnets ansikte innan det försvinner.

Följande bild (2.20/2.11) är överraskande. Det ser ut som en låg vinkel, men det är reflektionen som förklarar denna effekt. Karaktärerna delas i reflektionen av en pöl (2.12-2.20), två världar samexisterar sedan och i vattnet kommer ett universum att utvecklas ovanlig.

Guldfisken dyker upp i 2.25 som om den föddes från en vattendroppe som upptar bilden från 2.21 till 2.25. Han ser ut att dö 2.38 och återföds av de två händerna som tar den, skydda den och låt den sedan fly som man gör med en fågel (2.39-2.45). Dessa två händerna verkar inte vara barnets händer som blir den förvånade åskådaren av fiskens flykt, då av alla fiska runt honom. Bilden placerar honom i centrum, i närbild, i närbild, i medium shot också för att upptäcka baletten av de många fiskarna runt honom (2.55-3.03, superposition). I 3.10 låter närbilden oss fånga den kyss som kvinnan med ljust hår poserar på ögonlocket, innan han försvinner (3.13, flera bilder överlagrade för att visa hastigheten på rörelse). Barnet förblir ensamt och försvinner sedan.

Det tomma fältet, svept med allt mer gula och rosa färger, korsas av en guldfisk från botten till toppen och från höger vänster (3.20). Fisken försvinner ner i fältets djup (3.21).

Solen kom tillbaka. Fiskarna har försvunnit men himlen, solig igen, är deras färg. Katten går. En vuxen, förmodligen utanför bussen, är nu med barnet. Han smeker ömt hennes huvud. Den vuxne och barnet lämnar tillsammans.

En himmel förgylld av solen fyller hela fältet från 3.22 till 3.28. De orangea formerna på himlen minns fiskens form röd, kroppens rundhet, svansens långsträckt triangularitet. Silhuetterna av barnet och katten, med ryggen mot himlen och i inredningen, dyker upp igen, duplicerade i sin reflektion på marken, medan blicken som placeras på dem drar sig tillbaka, som under effekten från ett bakre spårningsskott. Det stängda paraplyet bekräftar att regnet har upphört. Katten lämnar barnet (3.36). I 3.55 är bilderna överlagrat och barnet ses från ovan, huvudet nedåt i mitten och ansiktet som det ser ut reflekteras i pölen som barnet, fortfarande fascinerat, fortsätter att titta på. En skugga bakom honom dyker upp i reflektionen (4.05). Barnet vidgar dem ögon. Han vänder sig om och möter ankomsten (4.08) vars blick filmen antar och som förblir utanför skärmen. Barnet syns alltså in dykning, förvånad, utan att le. En hand, stor och bred, går in i ramen från toppen av ramen och vilar på hans huvud (4.12) som den täcker. Barnet blundar och öppnar dem igen, ler nu (4.14), rodnar till och med mer och mer (4.15). Hans glada ansikte är överlagrat på bussen (4.16) som lämnar ramen genom att gå ut genom ramen till höger och som därmed avslöjar barnet och den vuxne som nu håller i paraplyet. Den vuxne sträcker ut sin hand till barnet (4.18) och de två silhuetterna som förvirrad i profilen (4.20) gå åt vänster nu och tona bort. Fältet är tomt (4.20/4.22) till krediterna visas. Vuxen och barn dyker upp igen i centrum, bakom namnen på teammedlemmarna. Deras ryggar är och verkar vara på väg mot djupet av fältet.

Utanför kameran är berättelsens utrymme som inte syns i bildrutan. Fältet är det synliga utrymmet inuti ramen. Författaren använder utanför kameran för att dölja för betraktaren för ett ögonblick vad barnet ser: katten, vuxen.

Tillägg:

Baserat på ledtrådarna som finns i filmen kan eleverna bli ombedda att föreställa sig vad som hände innan, för att ge ett förnamn till barnet, att uppfinna sin berättelse, den som leder honom att uppleva ögonblicken som återges av filmen.

Regn och fisk © Risa Kimpara

Temat

Definitionen av temat kan här ge upphov till diskussion i klassen.

Temat väntan verkar vara kärnan i berättelsen här.

Det kan dock vara intressant att karakterisera den: ledig, ensam...

Temat regn är också betydelsefullt. Titeln, som innehåller ordet "rain" på engelska, vittnar om detta.

Barndomens tema behandlas också: förmågan att drömma, att föreställa sig, förmågan att lämna verkligheten för sin reflektion, att sprida runt dig ett universum som upptäckts i dig själv och/eller i legender, berättelser... men också relationen till vuxna med dessa feminina och maskulina figurer. Fadersgestalten känns igen, modersgestalten dröms om. Skulle mamman vara det frånvarande, sjuk som i My Neighbor Totoro av Miyasaki där de två små flickorna, Satsuki och Mei, bor ensamma med sin pappa?

Koinobori i Japan, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklyn Museum

Flygfiskmönstret

Flygfisk spelar en viktig roll i japansk kultur. Det är de representerade i Koï Nobori, bokstavligen "karpstreamers", som är vindstrumpor i form av en koikarp, gjorda för "Tango no sekku", "pojkkartiet (sekku)". Den kraftiga karpén simmar uppströms med ett mod som gav dem denna hyllning. Detta "flygfisk" mönster, vars titel Japanska, "guldfisk", understryker vikten, sätter dagdrömmen i hjärtat av filmen, den lilla pojken inre liv, avslöjat för ett ögonblick av fiskens utseende.

Soundtracket

Filmens soundtrack är helt utan dialog. Att bestämma, det gör mer än att stödja, det förstärker visuell perception, den orienterar den. Det understryker kompositionen, rörelsen, definierar ögonblicken, stödjer, stödjer meningen, hjälper till förståelse. Det kan minska polysemin i bilder.

Lyssna utan att se

Om projektet ska uppmärksamma eleverna på vikten av detta ljudspår går det att föreslå att de lyssnar på det innan hon såg filmen, för sig själv, och sedan låter eleverna formulera hypoteser utifrån detta lyssnande. Soundtracket Rain and Fish består av tre delar som är uppenbara för örat.

. I den första hör vi att det regnar, någon går, bilar kör, en "bil" stannar och startar igen, men barn kan känna igen ljudet av den pneumatiska dörren på en buss, en klocka som föregår en mjau. Kommer deras personliga erfarenhet också att tillåta dem att vara uppmärksamma på regnet som dunkar på ett paraply?
. I den andra täcker musik, likt en xylofon, ljudfältet, präglad av ljudet av regn.
Det går långsamt till en början, sedan väldigt snabbt och sedan ändras det igen.
. Slutligen, i den tredje, är regnet inte längre hörbart. Klockan ringer svagt och försvinner sedan.
Bilar kör med ljudet som deras rörelser producerar på vått underlag, ett fordon stannar, någon går, fåglarna gråter, fordon kör fortfarande, flera steg, sedan det sista ljudet, det av en vattendroppe.

Detta soundtrack består av ljud som är bekanta för unga elever som kommer att kunna formulera hypoteser som filmen kommer att bekräfta eller kommer att ogiltigförklaras. Den andra delen kan väcka förvirring och ingen sund ledtråd, förutom det ihållande regnet, hänvisar med säkerhet till verkligheten. Var har rullatorn, katten, fordonen tagit vägen? Försvinnandet av dessa ljudelement väcker frågan om det signalerar försvinnandet av en verklig och välbekant värld.

Lyssna och identifiera ursprunget till ljud i bilden

Under visningen, med studenter, är det intressant att vänja sig vid att särskilja:

. Ljuden som hör till den representerade verkligheten.
(Ex: regnet som jag ser på bilderna).
Är det exakt de vi brukar höra? Är det någon skillnad mellan den vanliga upplevelsen av dessa ljud från barn och deras återställande i film? Här är ljuden realistiska men det är deras diskriminering som drar till sig uppmärksamhet, belyser fallet av en vattendroppe till exempel.

. Ljud vars ursprung inte finns i den representerade verkligheten.
(Ex: musik som ingen spelar i verkligheten representerad).
Så regissören lade till den här musiken. Det är intressant att fråga varför speciellt eftersom hon i den här filmen bara dyker upp vid ett mycket specifikt ögonblick, går från långsam till snabb och bromsar sedan in igen. Det kommer eleverna utan tvekan att se att det ackompanjerar flygfiskens dans, att ljudet av instrumenten är mycket nära regndroppar.

Musik sammanfaller med drömmar, med fantasins rörelse som föds, uppstår från barndomens upplevelse av regn, förvärrat av väntans ensamhet på tomgång. Det understryker metamorfosen av en verklighet som ändå förblir utgångspunkten för drömmar: det mycket verkliga ljudet av regnet, förknippas för ett ögonblick med kattklocka, blir kristallklar musik. Vatten blir instrumentet för musik och de fallande dropparna resonerar som bladen på en xylofon.

Om ljud på bio kan vi hänvisa till de tydliga och illustrerade förklaringarna på sajten:
<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Se filmen utan ljud

Det är en övning som ofta utövas, som tillåter oss att föreslå en eller flera ljudspår och analysera hur de påverkar mottagning av filmen.

Eleverna är alltid uppmärksamma till variationer i betydelse och känslor uppfattade enligt val ljud genomfört.

Eleverna kommer också att göra skillnad mellan musik och ljudeffekter.

Nätverksfilmen

Barnlitteratur

Det finns en uppsjö av verk som handlar om upplevelsen av regn.

Varför inte välja verk som erbjuder en positiv vision av regn?

Dikter på temat regn...

"Det regnar", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), en dikt full av munterhet som eleverna kommer att kunna efterlikna som unga Oulapiens.

"Pluie", À la borde du temps (1984) och "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, poetiska och underhållande texter.

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), åtta melankoliska verser som kan återspegla barnets drömmar.

"The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), ovanlig frammaning kopplad till ljud och former, i en framsteg nära filmens.

"Han gråter i mitt hjärta", Romanser utan ord, Paul Verlaine (1874). "Barbara", Texter, Jacques Prévert (1946).

Animerad bio

"Min granne Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo on the Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

Måla

"Rain, Steam and Speed", William Turner, 1844, National Gallery, London.

"Regn på staden", Takeushi Seiho, mellan 1864 och 1942, Musée d'Orsay, Paris.

"Seascape Study with Rain Cloud", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London.

Jämförelse mellan verken av den japanska målaren Hiroshige och verken han inspirerade, Vincent van Goghs "japanerier":

"Plötslig dusch över Shin-Ōhashi-bron och Atake", 1857, Hiroshige, United States Library of Congress och

version av Vincent van Gogh "Bro i regnet, efter Hiroshige", 1887, Museum, Amsterdam.

"Wheat Field in the Rain", 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia Museum of Art.

Skyddat från regnet, Hanabusa Itchō, 1709. Metropolitan Museum of Art

Musik

"Vattendroppen" (Preludium opus 28 nr 15), 1838, Frédéric Chopin.

"Gardens in the Rain" (Tryck), 1903, Claude Debussy.

Claude Debussy förklarade att han hade tittat på målningar av Turner i London innan han komponerade dessa tryck.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Rain Tree, for two marimbas and a vibraphone", 1981, Toru Takemitsu.

Den här japanska kompositören ägnade flera verk åt regn, särskilt på 1980-talet. Den här, lekt med slaginstrument, är "imitativ" och kan väcka fantasin hos elever.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>